

[Landbrugsministeren]

De foreliggende forslag udgør et første og meget væsentligt element i løsningen af dansk landbrugs problemer. Det er vigtigt, at vi nu kommer i gang. Forslagene kan imidlertid ikke stå alene. Som det fremgår af kommissoriet for udvalget vedrørende struktur, finansiering og ejerforhold i landbruget, skal det overveje ændringer i jordlovgivningen, som kan lette adgangen til at etablere lønsomme bedrifter, samt overveje, om der er behov for at supplere den personlige ejerform og den traditionelle finansiering med andre besiddelses- og finansieringsformer.

Landbrugsloven er kritiseret fra mange sider. Vi ved, at den har givet problemer for ældre, som gerne vil aftrappe eller forlade erhvervet, og for yngre dygtige landmænd, dvs. de landmænd, vi skal bygge fremtiden på.

Udvalget bør derfor bl.a. overveje reglerne om samdrift og forpagtning, om sammenlægning og udstykning af arealer fra landbrugsjendomme, om erhvervsreglerne samt spørgsmålet om alternative besiddelsesformer.

Med udgangspunkt i udvalgets analyser vil regeringen tidligt i den kommende samling fremsætte konkrete forslag med det sigte at forbedre rammerne for dansk landbrug, således at det i højere grad kan medvirke til at udvikle et i international sammenhæng konkurrencedygtigt erhverv, uden at de mange andre hensyn, som loven varetager, tilsidesættes.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og dets bemærkninger, anbefaler jeg det til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Landbrugsministeren (Laurits Tørnæs):

Herved har jeg den ære for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om et finansieringsinstitut for landbrug m.v.

(Lovforslag nr. L 28).

Formålet med lovforslaget er at give Dansk Landbrugs Realkreditfond hjemmel til at yde refinansieringslån som led i den refinansieringsordning, som jeg samtidig har fremsat lovforslag om.

Forslaget indeholder en række bestemmelser om udlandslån og om grønne obligationer. Disse bestemmelser svarer i det væsentlige til de ændringer i realkreditloven, som boligministeren har stillet forslag til. Lovforslaget har ingen økonomiske konsekvenser for stat og kommuner.

Med disse ord anbefaler jeg lovforslaget til det høje Folketings velvillige behandling.

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Jeg skal tillade mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om realkreditinstitutter og lov om indeksregulerede realkreditlån. (Refinansiering af realkreditlån m.v. i landbrugsjendomme).

(Lovforslag nr. L 29).

Lovforslaget skal ses som en konsekvens af og et supplement til det samtidig af landbrugsministeren fremsatte forslag til lov om refinansiering af realkreditlån m.v. i landbrugsjendomme. For så vidt angår baggrunden for refinansieringsordningen henvises til dette lovforslag.

Forslaget skal endvidere ses i sammenhæng med det af skatteministeren samtidig fremsatte forslag til lov om ændring af lov om realrenteafgift af visse pensionskapitaler og lov om beskattning af fonde, visse foreninger og institutter m.v.

Lovforslaget indeholder følgende elementer:

- For at muliggøre en nedsættelse af landmændenes renteudgifter foreslås en adgang for realkreditinstitutterne til at yde refinansieringslån som enten jordbrugslån med afdragsbidrag, udlandslån eller lån baseret på realrenteafgiftsfrie (»grønne«) obligationer. Ifølge forslaget kan landmændene selv vælge, hvilken form for lån der ønskes anvendt ved refinansieringen. Der kan dog ikke ydes udlandslån og jordbrugslån med afdragsbidrag til de refinansiering ud over 45 pct. af ejendommens værdi.
- Til hver af de tre refinansieringsmuligheder er der – direkte eller indirekte – knyttet et subsidium. For at hindre, at støtten kapitaliseres i form af højere priser på landbrugsjendomme, foreslås refinansieringslån at forfalde ved ejerskifte.
- For at minimere refinansieringsoperationens kurspåvirkning foreslås der givet mulighed for, at staten kan indtræde som debitor i forhold til de långivende realkreditinstitutter mod til gengæld at modtage provenuet af udlandslån samt de indeksobligationer og grønne obligationer, der skal anvendes til refinansieringen. Staten kan herefter sælge papirerne, når markedet skønnes fordelagtigt.